

Handels medlemmar om

Tandvården

Handels valserie 2026:2

Handels medlemmar om tandvården

Detta är en rapport i Handels serie om vilka frågor som medlemmarna i förbundet tycker är viktiga inför valet 2026. Rapporten är skriven av Stefan Carlén, chefsekonom på Handelsanställdas förbund.

© Handelsanställdas förbund

Handels valserie 26:2

HANDELS VALSERIE OM MEDLEMMARNAS VIKTIGASTE FRÅGOR INFÖR VALET 2026

Handels medlemmar om karensavdraget 26:1 – Februari 2026

Handels medlemmar om tandvården 26:2 – Mars 2026

KOMMANDE DELAR

Handels medlemmar om pensionerna 26:3

Handels medlemmar om arbetslöshetsförsäkringen 26:4

Sammanfattning

I Sverige avstår över en miljon människor från att gå till tandläkaren av ekonomiska skäl trots att de har behov av det. Bland Handels medlemmar avstår en av fyra (25 procent) från tandvård av ekonomiska skäl. För många är de höga kostnaderna och osäkerheten om ytterligare kostnader närmast omöjliga att klara. Det finns en stark medlemsopinion för att tandvård ska kosta lika mycket som vanlig sjukvård. Hela 95 procent av medlemmarna instämmer i det. Det finns ingen större skillnad beroende på partisympati, oavsett om man ligger till vänster eller höger i politiken. Vidare är det en fråga som är så viktig att många säger att de skulle byta parti om någon drev frågan.

Den svenska tandvårdsmarknaden har brister. Den modell av olika högkostnadsskydd som finns administreras av tandvårdsaktörerna och är svår för patienter att förstå. Trots att staten anger referenspriser så avviker priset som patienten får betala mycket. Avvikelsen är störst för de privata tandvårdsaktörerna, vilka gör goda och stabila vinster. Lönsamheten är högre än hos andra tjänster. Möjligheten att skicka vidare patienter till dyrare behandlingar är en grogrund för fusk och missbruk. En reformerad tandvårdsmarknad behöver prisreglering, kontroller och vinstreglering.

Trots den stora efterfrågan på billigare och mer transparent tandvård, det folkliga stödet för att tänder ska betraktas som en del kroppen, så har det politiska systemet inte kunnat leverera det. Även om samtliga riksdagspartier, utom Moderaterna, har en långsiktig ambition att tandvård ska ha liknande högkostnadsskydd som sjukvården har det inte skett något avgörande steg. Under den senaste mandatperioden har det blivit dyrare för unga 20-23 år att gå till tandläkaren vilket minskat tandvårdsbesöken i gruppen med 60 procent. För de som är över 67 år har det införts att man endast behöver betala 10 procent. Men då ingår inte vanlig basundersökning, röntgen, förebyggande vård, tandstensborttagning, eller dyrare behandlingar på tänder långt bak i munnen.

Att införa ett liknande högkostnadsskydd för tandvården som inom sjukvården beräknas 2026 kosta 8 – 11 miljarder för staten. Det kan jämföras med att de totala kostnaderna för jobbskatteavdragen är 226 miljarder, och för RUT- och ROT-bidragen 21 miljarder. Det är en politisk prioritering.

Handels medlemmar om tandvården

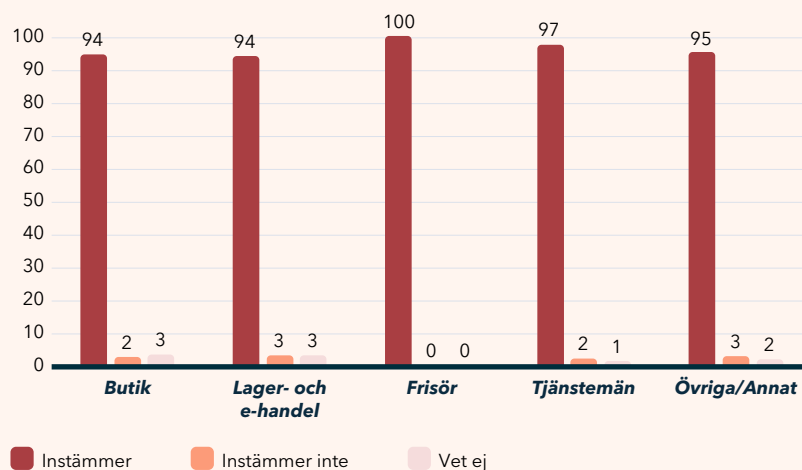
För många kan ett enkelt tandläkarbesök vara en svår ekonomisk prövning. Något som sedan kan bli ohållbart för hushållsekonomin om det behövs fler behandlingar. Därför avstår många från tandläkarbesök av ekonomiska skäl.

Enligt Folkhälsomyndigheten avstår tolv procent av befolkningen som är 16-84 år från tandläkarbesök av ekonomiska skäl, trots att de har behov av det. Det är över en miljon personer. Vidare visar myndigheten att det är en klassfråga. Av de som har endast förgymnasial utbildning är det 22 procent som avstår, och av de som har låga inkomster är det 24 procent (Folkhälsomyndigheten 2025).

En liknande fråga har ställts till Handels medlemmar. Då svarar 25 procent av medlemmarna att de av ekonomiska skäl avstått från att gå till tandläkaren.¹

Tandvård ska finansieras av skatten...

...och det ska kosta lika mycket att gå till tandläkaren som till läkaren.

Källa: Novus opinion, Handels medlemsundersökning om politiska preferenser sep 2025

1. Undersökningen bygger på 2 905 webb-intervjuer i september 2025 i Handels slumpmässigt rekryterade medlemspanel, vilket garanterar representativa resultat. Resultatet är efterstratifierat, dvs. i efterhand viktat mot kända populationstal i syfte att korrigera eventuella skevheter i stickprovet jämfört med målpopulationen. Detta innebär att resultaten är generaliserbara till den aktuella målpopulationen.

Det finns ingen annan fråga som har så starkt stöd bland Handels medlemmar som att tandvården ska betraktas som en del av kroppen, och att det ska kosta lika mycket att gå till tandläkaren som till läkaren. Hela 95 procent av medlemmarna instämmer i påståendet, och endast två procent instämmer inte. Oavsett bransch som förbundet organiserar är stödet starkt.

Det starka stödet märks också i de öppna frågor som ställdes i undersökningen. En av dessa löd: Vilken tycker du är den viktigaste förändringen som politikerna borde besluta om efter valet 2026? Bland svaren fanns många som spontant lyfte just tandvården som den viktigaste valfrågan.

"Vår munhälsa, alldeles för dyrt att gå till tandläkaren"

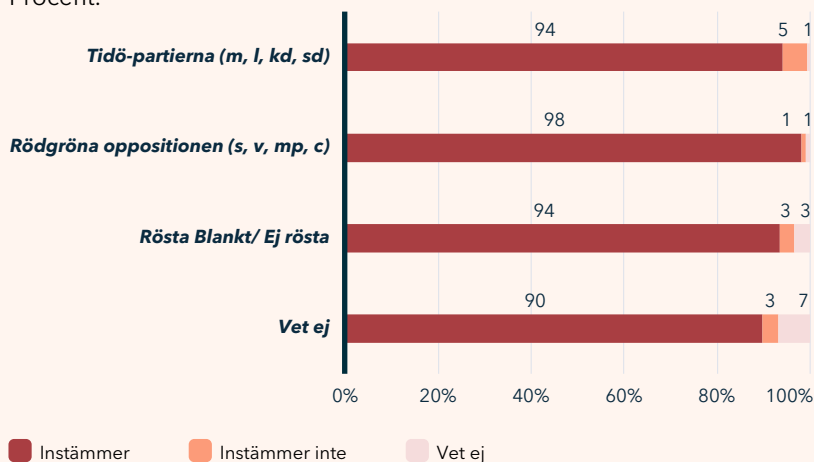
"Tänderna är en del av kroppen. Jämlik tand- och sjukvård över hela landet."

"Tandvården ska ingå i högkostnadsskyddet och gälla för alla, inkl alla tänder"

Stödet är starkt oavsett partisympatier. Skillnaden är marginell mellan medlemmar som sympatiserar med Rödgröna partier (98 procent) eller med Tidö-partier (94 procent). Även bland medlemmar som svarar att de inte ska rösta eller är osäkra är detta en fråga som berör.

Tandvård ska finansieras av skatten...

...så att det kostar lika mycket att gå till tandläkaren som att gå till läkare. Procent.

Källa: Novus opinion, Handels medlemsundersökning om politiska preferenser sep 2025

”Finns det någon fråga som är så viktig för dig att du skulle byta parti från det du egentligen ligger närmast?” Det var en öppen fråga till medlemmarna i undersökning, och många lyfte fram att just tandvården skulle kunna få dem att byta parti.

”Ja tandvård!”

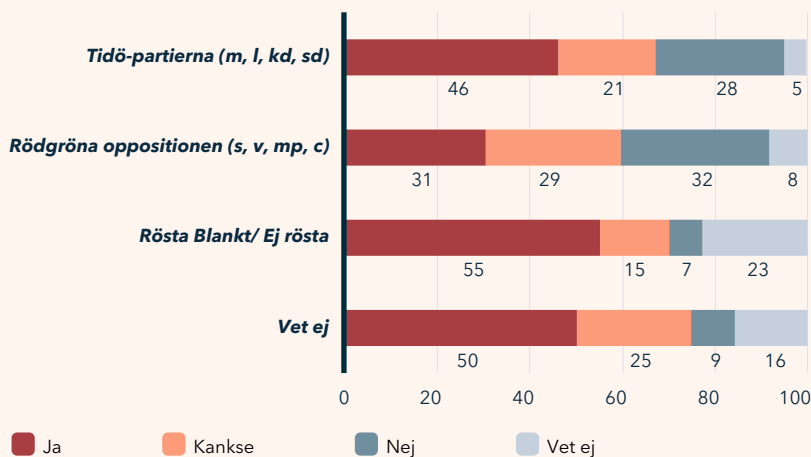
”Om det fanns ett parti som garanterat kunde få in tandvården i högkostnadsskyddet så skulle jag kunna tänka mig att rösta på ett annat parti.”

”Att det ska kosta lika mycket att gå till tandläkare som till en vanlig läkare”

Att det verkligen är en partibytarfråga visades tydligt i svaren. Av de som sympatiserar med något av Tidö-partierna så är det nästa hälften (46 procent) som svarar ja, att frågan skulle göra att de bytte parti, och endast 28 procent svarar nej. Än starkare är det bland potentiella väljare, de som inte tänker rösta eller de som är osäkra. Där är det över hälften som skulle byta parti eller då rösta om någon drev frågan. Det utmärker också de osäkra väljarna att få svarar direkt nej, samt att fler svarar vet ej.

Skulle du byta parti?

Om något annat parti drev frågan att tandvård ska kosta lika mycket som vanlig sjukvård. Procent.

Källa: Novus opinion, Handels medlemsundersökning om politiska preferenser sep 2025

Tandvårdsmarknaden - en kvasi-marknad med stora brister

Det finns områden som inte lämpar sig för marknadsekonomins principer. Här brukar de klassiska "nattväktarstatsfunktionerna", det vill säga domstolarna, försvaret och polisen, lyftas fram. Men det finns även områden där tillgång och utfall av sociala skäl inte ska bero på skillnader i inkomst, såsom utbildning och vård, och det finns en bred politisk uppslutning om att de i huvudsak ska vara skattefinansierade. Under de senaste decennierna har det dock skapats så kallade kvasi-marknader, där skattefinansiering kombinerats med marknadslogik och vinstdrift. Här kan nämnas skolan, sjukvården, omsorgen, arbetsmarknadspolitiken, infrastrukturen mm. Under åren har kritik framförts om att dessa är bäst lämpade att utföras i offentlig regi utan vinstdrift, men några avgörande förändringar har ännu inte skett. Bakgrunden till dessa kvasi-marknader är ofta en övertro på marknadens förmåga, i kombination med att bortse från återkommande marknadsmisslyckanden.

Tandvårdsmarknaden är också till viss del en kvasi-marknad, men den skiljer sig från exempelvis sjukvården genom andra former av regleringar, fri etablering och fri prissättning samt helt andra modeller av högkostnadsskydd. Mellan 1974 och 1998 fanns en prisreglering genom en tandvårdstaxa som räknades upp med inflationen, och aktörerna var tvungna att förhålla sig till den. Men 1999 avskaffades prisregleringen och i stället infördes fri prissättning. Tanken var att fri prissättning och ökad konkurrens skulle leda till lägre priser och lägre kostnader. Det infriades dock inte. Tvärtom ökade priserna på tandvård kraftigt, och betydligt mer än andra priser. Under en sjuårsperiod fick patienterna i tandvården se prisökningar på 80 procent, medan inflationen för andra tjänster hade varit 20 procent (SOU 2024:70).

Trots detta har fri prissättning fortsatt vara en del av systemet och oftast har motiveringen varit utifrån "marknadsargument" och prissättningskonkurrens.

Att ha ett system som sjukvården, där kostnaden för olika behandlingar inte slår igenom på vad patienterna ska betala, har inte varit aktuellt från statsmakterna, även om olika reformer genomförts – som exempelvis fri tandvård för unga till 23 år 2019.

Det finns som vi sett ett starkt stöd bland Handels medlemmar för en politik som ser till att tandvården ska kosta lika mycket som vanlig sjukvård. Men så är det inte idag. Ett läkarbesök hos primärvården kostar vanligen mellan 200 och 300 kr beroende på region (SKR 2026). Om du har flera besök hos vården så finns ett högkostnadsskydd som gör att du inte behöver betala mer än 1 450 kr.

Om det däremot handlar om tänder är det frågan om helt andra priser som inte är särskilt enkla för vanliga anställda i åldern 20–66 år att förstå. Det råder fri etablering och fri prissättning vilket gör att priserna kan skilja sig åt ganska mycket mellan regioner och mellan olika aktörer, och mellan olika behandlingar. Varje år fastställer Tandvårds- och läkemedelsförhållningsverket (TLV) en referensprislista för behandlingar som ingår i det statliga tandvårdsstödet. Exempelvis, en enkel basundersökning av en tandläkare har ett referenspris på 1 100 kr, en broreparation 9 575 kr och en tandreglering på två käkar 38 475 kr.

Det högkostnadsskydd som finns 2026 är en särskild modell som inte är alldeles enkelt att förstå för den som behöver tandvård. Efter förändringarna 2025 och 2026 (se nedan) så är tandvård kostnadsfri upp till och med 19 år. Därefter finns ett allmänt tandvårdsbidrag för de som är 20–23 år på 600 kr, och för de som är 24 till 66 år på 300 kr per år. Kostnader upp till 3 000 kronor får patienten bekosta själv. För kostnader mellan 3 000 och 15 000 ersätts 50 procent av kostnaderna, och över 15 000 kronor ersätts 85 procent. Observera att ersättningen beräknas på referenspriserna. Om priset är högre än referenspriset får patienten betala mellanskillnaden ur egen ficka. För de som är 67 år och äldre finns sedan 1 jan 2026, för vissa behandlingar, ett högkostnadsskydd som garanterar att man inte ska betala mer än 10 procent av referenspriset.

De högkostnadsskydd som finns genom tandvårdsbidrag och ersättningar administreras av de olika aktörerna. Samtidigt kan deras prislistor variera kraftigt gentemot de så kallade referenspriserna. För en patient i behov av tandvård kan det vara mycket svårt att förstå eller ifrågasätta om det finns behov av extra rådgivning, röntgen eller hållagning (som allt kostar extra pengar), eller hur priset ser ut. I ekonomiskt språk kallas det för asymmetrisk information, det vill säga att säljaren har ett informationsövertag, och brukar ses som ett skäl till att inte utsätta ett sådant område för marknadsekonomiska principer.

Då det råder fri prissättning kan aktörerna på tandvårdsmarknaden avvika från referenspriset hur mycket de vill. De som får betala för högre priser är patienterna som behöver tandvård. Enligt TLV:s data så skiljer det sig också ganska mycket mellan referenspriser och medianpriser för olika behandlingar. Det är också stora skillnader i prisdifferenser mellan offentliga och privata aktörer. Vid förebyggande vård ligger folktandvården under referenspriset, medan den privata tandvården ligger 20 procent över referenspriset. Vid kirurgi med implantat ligger folktandvården 20 procent över, medan privata aktörer ligger hela 48 procent över (TLV 2023).

De privata tandvårdsföretagen har haft en ganska stabil lönsamhet, med en rörelsemarginal som legat på 11 – 14 procent (SOU 2024:70). Konkursverket som granskat tandvårdsmarknaden menar att lönsamheten är hög i jämförelse med andra branscher inom hälso- och sjukvård (Konkursverket 2018).

Prisavvikelse från referenspris

Olika behandlingar. Procent.

Källa: TLV 2023

Tandvårdsmarknadens ersättningssystem är också en grogrund för fusk och missbruk. De privata tandläkarna tjänar på dyrare behandlingar, och det kan därför finnas incitament att i onödan skicka patienter vidare till specialisttandvård inom samma koncern. Det är förvisso problem som finns inom flera kvasi-marknader, så även sjukvården. Men då tandvårdsmarknaden länge haft fri prissättning behöver en reformerad tandvård i Sverige nog se över även behovet av prisreglering, kontroller och vinstreglering.

De senaste årens reformer om tandvårdskostnader

Under Tidöregeringen har två större förändringar skett på den svenska tandvårdsmarknaden.

SÄNKT ÅLDERSGRÄNS FÖR FRI TANDVÅRD 2025

En god tandhälsa har stor betydelse för den samlade hälsan, och det är viktigt att redan i unga år etablera rutiner med undersökningar. Det har därför funnits goda skäl att ha fri tandvård för unga, och åldersgränsen har behövts justerats upp till följd av ändrad etableringsålder på arbetsmarknaden.

Fri tandvård för unga upp till och med 23 år infördes gradvis av den socialdemokratiskt ledde regeringen 2017 och 2019. Tidöregeringen ändrade dock detta från 1 januari 2025 genom att sänka gränsen till 19 år. Mot detta reserverade sig S, V och MP och röstade nej. Tidöpartierna och Centerpartiet röstade ja.²

Sänkningen har visat sig ge stora negativa effekter. En sammanställning som Ekot gjorde i november 2025 visade att antalet besök hos Folktandvården bland 20-23-åringar minskat med nästan 60 procent fram till oktober i år, jämfört med samma period året innan.³

INFÖRANDE AV TIOTANDVÅRD FÖR ÄLDRE 2026

Från den första januari 2026 infördes ett nytt högkostnadsskydd för äldre över 67 år, där man endast betalar tio procent av referenspriset för vissa behandlingar. De behandlingar som avses är främst lagning och hål, kronor och broar i de tio främre tänderna. Men tiotandvårdsskyddet täcker inte vanliga undersökningar, förebyggande tandvård, röntgen, borttagande av tandsten eller kronor, broar och implantat långt bak i munnen.

Införandet kan ses som ett steg i rätt riktning för att minska kostnaderna för en grupp och hade ett allmänt stöd, men från oppositionen önskades utöver tiotandvård för äldre olika saker i oppositionspartiernas i reservationer. Det handlade bland annat om ett annat mer omfattande system där fler skulle omfattas än bara de över 67 (v), att fler behandlingar skulle omfattas (mp), att särskilt glesbygdsstöd skulle utgå (s, c), att patienter skulle kunna betala mer än referenspriset för visst material (c), att en utvärdering skulle göras i närtid (s, v, mp, c) (Socialutskottet 2025).

---

2. Riksdagen, Protokoll 27 nov 2024.

3. Tandhälsöförbundet, Unga vuxna avstår tandvård efter sänkt åldersgräns, 2025-11-23, <https://www.tf.nu/nyhet/unga-vuxna-avstar-tandvard-efter-sankt-aldersgrans/>

När kan tänderna betraktas som en del av kroppen?

Att drygt en miljon individer i Sverige avstår från tandvård av ekonomiska skäl, trots att de har behov av det, visar att en viktig del av svensk välfärd fungerar dåligt. Av Handels medlemmar är det 25 procent som avstår av ekonomiska skäl. Att inte se till att alla ska ha råd med tandvård är inte bara en svag fördelningspolitik, det är sannolikt också något som kostar långsiktigt.

Vi vet idag att det finns ett starkt och robust vetenskapligt stöd gällande samband mellan tandhälsa och allmän ohälsa i övriga kroppen. Dålig tandhälsa ökar risken att drabbas av hjärt- och kärlsjukdomar som hjärtinfarkt och stroke, men även skadliga högre inflammationsnivåer i kroppen, samt diabetes och demens (Dumitrescu et al 2025, Centrum för äldretandvård 2024). Att med ekonomiska styrmedel öka tandhälsan kan således ge goda effekter på folkhälsan, och därmed lägre sjukvårdskostnader på sikt.

De politiska beslut som tagits under Tidöregeringen har inte bidragit till att nämnvärt stärka tandvårdspolitikens inverkan på bättre tandhälsa. Tvärtom, beslutet om att sänka åldersgränsen för fri tandvård från 23 till 19 år har visat sig ha stora negativa effekter och fri tandvård upp till och med 23 år bör därför återinföras.

Beslutet att införa tiondetandvård för vissa behandlingar för äldre från 67 år kan förvisso ses som ett steg i rätt riktning när det gäller att minska kostnader för en utsatt grupp. Det är också ett steg mot en prisreglering av en dysfunktionell marknad, vilket i sig är något positivt.

Men samtidigt är det ett nytt system för högkostnadsskydd som inte är heltäckande när det kommer till behandlingar. Varför ska undersökningar, förebyggande vård, röntgen och vissa tänder uteslutas? Varför ska det bara gälla de som är 67 år och äldre? Det är också ett nytt system som kan leda bort från möjligheten att likställa tandvården med de stöd som finns i övriga vården.

Vad vill de politiska partierna i Sverige om tandvården framöver? Det är inte alldeles lätt att reda ut inför valet 2026. Tandhälsöförbundet frågade 2022 partierna i Riksdagen om tandvården på sikt ingå i hälso- och sjukvårdens högkostnadsskydd? Svaret blev att alla partier utom Moderaterna svarade ja på det, endast v och mp avsåg dock att avsätta medel för detta i budgeten (Tandhälsöförbundet 2022). Vi vet sedan vad man röstat i fråga om tandvård för unga och tiotandvård. Men finns det några tydliga ambitioner om ett helt reformerat system, där tandvård ska likställas med sjukvården?

Socialdemokraterna har ett kongressbeslut i sina riktlinjer om att tandvården inte ska kosta mer än sjukvård, och att det ska införas stegvis. "De ofta höga priserna gör att många som borde söka tandvård inte gör det. De finansiella trösklarna till tandvården ska sänkas genom ett stegvis utvecklat

högkostnadsskydd liknande hälso- och sjukvårdens, med start för de äldre. Vi vill också se särskilda satsningar för unga. Det är viktigt att en tandvårdsreform kombineras med en prisreglering för att priserna inte ska skjuta i höjden och att insatser görs för att motverka kriminalitet inom tandvården.”(Socialdemokraterna 2025a). I partiets budgetmotion avsattes medel för att återinföra fri tandvård för unga upp till och med 23 år, samt dubbelt tandvårdsbidrag för åldrarna 24–29 år. (Socialdemokraterna 2025b)

Vänsterpartiet vill också stegvis införa ett högkostnadsskydd liknande det som finns i sjukvården, samt återinföra fri tandvård för unga och avsatte medel för ett första steg i sin budgetmotion för 2026 (Vänsterpartiet 2025). Miljöpartiet har ambitionen att införa ett högkostnadsskydd som i sjukvården, och avsatte i sin budgetmotion för 2026 medel för att återinföra fri tandvård för unga upp till 23 år (Miljöpartiet 2025).

Bland övriga partier har Centern, Liberalerna och Kristdemokraterna en långsiktig önskan om att likställa tandvård med sjukvård enligt enkäten 2022. De har dock inte konkret föreslagit något under mandatperioden annat än de gjorda förändringarna. Inte heller har de avsatt medel i någon budget för ytterligare steg. Tvärtom, minskade Centerpartiet anslagen till tandvården i sin budgetmotion (Centerpartiet 2025). Moderaterna har inte heller presenterat något utöver de förändringar som genomförts under mandatperioden, och de har till skillnad från andra partier inte hittills någon uttalad ambition att likställa tandvård med sjukvård.

Sverigedemokraterna har i sitt valmanifest uttalat att man vill inför samma högkostnadsskydd för tandvården som för sjukvården, men att det endast ska gälla för svenska medborgare; ”Sverigedemokraterna vill slutligen fullt ut inrymma tandvården i den allmänna välfärden för svenska medborgare. Samma högkostnadsskydd som gäller i sjukvården ska gälla för tandvård. Den kraftigt subventionerade tandvården för asylsökande, illegala invandrare och i övrigt ej svenska medborgare ska samtidigt avskaffas.” (Sverigedemokraterna 2026).

För det första bör det påpekas att Sverigedemokraterna hade samma valöfte inför valet 2022, och att de under mandatperioden och som regeringsunderlag inte drivit frågan. För det andra är åsikten att endast svenska medborgare ska få del av tandvårdsstöd något som helt strider mot principen om generell välfärd för alla som bor och jobbar i Sverige. Det är inte heller något som är jämförbart eller likställt med sjukvården. För i Sverige har utländska medborgare som är folkbokförda i Sverige rätt till samma sjukvård som svenska medborgare. Nästan en miljon människor (830 000) är utländska medborgare folkbokförda i Sverige (SCB 2025). Till detta kommer asylsökande och papperslösa som inte är folkbokförda men har rätt till vård som inte kan anstå. Att utesluta en så stor grupp människor boende i Sverige är något främmande för svensk välfärdspolitik.

Är tandvård likställt med sjukvård en dyr reform?

Det är svårt att exakt beräkna vilka ytterligare kostnader staten skulle få om man införde ett system med högkostnadsskydd på liknande nivå som i sjukvården. De beräkningar som gjorts i olika statliga utredningar ger dock en hyfsat god bild av kostnaderna.

En beräkning utifrån 2023 års prisläge utgick från att alla kostnader som översteg 1 200 kr skulle betalas till 100 procent av staten. Det motsvarade då ett system med högkostnadsskydd i sjukvården. Den extra kostnaden för staten beräknades vid den tiden statistiskt bli 6,5 miljarder kronor (SOU 2021:8). Uppräknat till 2026 års prisnivå skulle det motsvara 7,3 miljarder kr.

Till detta bör det läggas ökade kostnader för en önskvärd beteendeförändring, det vill säga att fler kommer ha råd med tandvård. Det ligger i sakens natur att det kan bli svårt att uppskatta. Men om man skulle tänka sig en ökning med 10 till 50 procent så hamnar kostnaderna på 8 till 11 miljarder. Å andra sidan har det efter detta skett förändringar genom avskaffad fri tandvård för unga 20-23 år, samt införande av tiotandvård för äldre, vilket gör att nuvarande kostnadsläge för tandvården är högre än när beräkningarna skedde. Det minskar den extra kostnaden för staten. Den exakta kostnaden är som alltid i budgetsammanhang något som man vet först när pengarna betalats ut.

Är det oöverkomliga budgetkostnader att införa samma högkostnadsskydd för tandvård som för sjukvård. Det handlar i grunden om politiska prioriteringar. Tidöregeringen har prioriterat skattesänkningar, som till största delen gått till dem som tjänar mest. Totalt har skatterna sänkts med över 100 miljarder under Tidöregeringens fyra år. Bara det senaste jobbskatteavdraget för 2026 beräknades kosta drygt 21 miljarder, och totalt uppgår kostnaden för alla jobbskatteavdrag från 2007 och framåt till hela 226 miljarder. Utöver det finns många fler skattesänkningar. Exempelvis har vi kostnaderna för RUT- och ROT-bidragen, som också i störst utsträckning används av de med högre inkomster, som uppgår till 21,2 miljarder (Prop 2025/26:1).

En tandvårdsreform som likställer tandvården med sjukvården är något som är efterfrågat och skulle ha många goda effekter för jämlikhet, hälsa och lågavlönades ekonomi och trygghet. I det ljuset är kostnaderna för en sådan reform något ett välfärdsland borde ha råd med.

Referenser

Centerpartiet (2025), Fler jobb och lägre utsläpp. En budget för framtiden. Budgetmotion 2026.

Centrum för äldretandvård (2024), Munhälsan påverkar allmänhälsan, Nyhetsbrev 3:2024.

Dumitrescu R, Balean O, Bolchis V and Jumanca D, A Two-Way Street: Oral Health and Systemic Diseases, 2025.

Folkhälsomyndigheten (2025), En jämlik och hälsofrämjande hälso- och sjukvård – Resultat för uppföljningen av folkhälsopolitikens målområde 8.

Konkurrensverket 2018, Tandvårdsmarknaden, Konkurrensverkets rapport 2018:1 Kapitel 23. https://www.konkurrensverket.se/globalassets/dokument/informationsmaterial/rapporter-och-broschyror/rapportserie/rapport_2018-1_kap23-tandvardsmarknaden.pdf

Miljöpartiet (2025), Sverige förtjänar bättre, budgetmotion för 2026.

Novus opinion (2025), Handels medlemsundersökning om politiska preferenser sep 2025

Prop 2025/26:1. Regeringens budgetproposition.

SCB (2025), Utländska medborgare i Sverige. <https://www.scb.se/hitta-statistik/sverige-i-siffror/manniskorna-i-sverige/utlandska-medborgare-i-sverige/>

SKR 2026, Patientavgifter i hälso- och sjukvården i alla regioner 2026, <https://skr.se/halsaochsjukvard/ekonomiochavgiftersjukvard/patientavgifteriallaregioner>.

Socialdemokraterna (2025a), Ny riktning för Sverige, Kongress 2025, Politiska riktlinjer.

Socialdemokraterna (2025b), Ny riktning för Sverige, Socialdemokraternas förslag till stats budget 2026.

Socialutskottet 2025, Betänkande 2025/26:SoU10.

SOU 2021:8 När behovet får styra – ett tandvårdssystem för en mer jämlik tandhälsa

SOU 2024:70 Tiotandvård – ett förstärkt högkostnadsskydd för tandvård.

Tandhälsoförbundet (2022), Partierna och tandvården, Nyhet 2022-07-12, <https://www.tf.nu/nyhet/partierna-och-tandvarden1>

TLV (2023), Uppföljning av tandvårdsmarknaden mellan 2019 och 2022 – Avser tandvård inom det statliga tandvårdsstödet.

Sverigedemokraterna (2026), Valmenifest.

Vänsterpartiet (2025), Byt regering för ett starkare och tryggare Sverige, budgetmotion för 2026.

